

prijatelju. Pogostili bi ga z izborna letošnja vinsko kapljico in storili vse, da bi se mu dobro godilo. Glejte! Uredništvo se ne more poslužiti te Vaše gostoljubnosti. Pa nekaj Vam predlaga: Vsak na ročnik naj odloči nekaj litrov letošnjega vina ali pa sadjevca za Tiskovni dom! Sklene naj, da bo skupiček za 5 ali 10 litrov poslal za Tiskovni dom. Ali če nima vinograda ali sadja, naj odloči za Tiskovni dom skupiček za nekaj kilogramov katerihkoli poljskih pridelkov.

Naročniki! Skažite se radojarne; vsak najmanjši dar, ki ga poklonite za Tiskovni dom, zrtvujete pravzaprav v svojo lastno korist. Kajti, če bo krepko stala Cirilova tiskarna, bo močno stal tudi Slov. Gospodar in bo v bodočnosti, ko bodo prišli za kmetijski stan še hudi dnevi, tem bolj zastopal in branil Vaše koristi. Zato Vam se enkrat kličemo: Odločite se kmalu in pošljite vsak po svoji moči nekaj kron za novo poslopje Cirilove tiskarne na naslov: „Tiskovni dom“ v Mariboru, Koroška cesta šte. 5.

Za Krekov spomenik.

Ljubljena slovenskega naroda, dr. Janeza Ev. Kreka, nam je vzela nemila smrt; njegovih idej pa ne vzame nobena smrt, ne zatara nobena sovražna sila. Po čemer so hrepeneli že v davnih časih najplemenitejši rodoljubi, kar so pripravljali najbistrejši duhovi, kar je nezavedno tlelo v vseh slovanskih srcih, to je vzplamtelo zadnje dni v mogočen kres, ki je ožaril ves slovanski jug, kres, zažgan od ognjivite Krekove besede, ki je vtelesila v silnem duhu spočeto idejo svobodne jugoslovanske države pod habsburškim žezlom. Ta ideja živi in gori v slovanskih srcih, kar jih ni še okužil hlapčevski duh, kar jih ni še pohujšala sebična zavist.

Po načelih krščanske vere, da so ljudje vsi bratje, vsi enakopravni, da je sužnost Bogu in poštenim ljudem zoprna, je zahteval veliki rajnik tudi za svoje rojake svobodo in enakopravnost. Kaj čuda, da je tako pravična, tako krščanska, tako človeška zahteva hipoma prešinila vsa slovenska srca, namah zedinila in združila vse slovenske stranke! Misli in želje vseh Slovencev je izrekla Krekova beseda, in Krek je postal vseh Slovencev klicar in zaščitnik in vodja.

Vse svoje velike dušne in telesne moči je posvetil ta veliki mož ljubljeni domovini; zanjo je naposled dal svoje življenje. In Slovenci so to spoznali; dokaz je bridka žalost po vseh krajih, koder biva slovenski rod, dokaz veličastni pogreb. Spomin Krekov bo živel v slovanskih srcih vekomaj. To pa ni zadosti. Veliki rajnik je ljubil svoje rojake ne samo v srcu; delal in trpel je zanje vse žive dni. Bolj kot njegovemu spominu je treba Krekovega spomenika Slovincem, da vsaj nekoliko izkažejo v dejanju svojo hvaležnost, da poplačajo nekoliko svojega dolga svojemu dobrotniku. Treba je spomenika v dokaz, da znajo Slovenci častiti svoje velike može, da bodo vedeli pozni rodovi, komu so hvalo dolžni za svojo rešitev, da bo imela mladina pred očmi zgled, kako se pridobiva vsega naroda hvaležnost in ljubezen.

Podpisani odbor si je postavil nalogo poskrbeti, da se dvigne v beli Ljubljani dostojen spomenik dr. Kreku, in z zaupno prošnjo se obrača do vseh Slovencev in tudi do drugih Slovanov, ki so poznali, ki so čislali in ljubili rajnika, da prispevajo po svojih močeh v dosego blagega namena, da se počasti spomin velikega moža.

V Ljubljani, 20. oktobra 1917.

Odbor za Krekov spomenik:

Dr. A. Korošec, načelnik »Jugoslovanskega kluba«, častni predsednik. Dr. Fr. Detela, vladni svetnik, predsednik. Dr. Ivan Tavčar, župan ljubljanski, podpredsednik. Dr. Fr. Jež, tajnik. Ign. Zaplotnik, blag. Anton Kristan, Bogumil Remec, Oton Župančič, Rihard Jakopič, Mihael Moškerc, odborniki.

Razne politične vesti.

V državni zbornici je v petkovi seji odgovarjal domobranski minister na nujno interpelacijo v zadevi nezakonite ali pomanjkljive

izvršitve zakona o vojaških podporah ter je obljubil poskrbeti, da se bodo določila tega zakona pravično in vestno izvrševala in da se bodo prošnje za vojaško podporo kolikor le mogoče hitro reševale. Zbornica je na to razpravljala o zakonski predlogi glede nekaterih obrtnih olajšav ter o porazdelitvi beguncev. Prihodnja seja dne 6. nov. Predloge in interpelacije so stavili poslanec dr. Korošec na domobranskega in prehranjevalnega ministra glede vojaških rekvizicij žita, sočivja, krompirja, sena in slame na Štajerskem, ki se še bodo vršila v tem letu. — Poslanec dr. Verstovšek je vložil interpelacijo na domobranskega ministra glede ureditve vojaških dopustov črnovojnikov. Nadalje je zahteval, da se za Štajersko nakaže večja množina otrobov. — Stavljal je tudi interpelacijo radi denarnega poslovanja pri štajerski nakupovalnici c. k. namestništva v Gradcu, o kateri zadevi smo v zadnji številki v posebnem članku obširno poročali. — Posl. dr. Benkovič je interpeliral domobranskega ministra radi prispevka za preživljanje žensk v Jurklostru (posebno kričeč slučaj, ki je ubogo ženo spravil do obupa) in radi slučaja neizvršitve dovoljene oprostitev od črnovojne službe v Ločah pri Dobovi (štirikrat oproščen, pa do danes ne odupušen). — Nemški državni kancelar dr. Mihaelis je odstopil. Na nje govo mesto bo skoro gotovo imenovan bavarski ministrski predsednik in eden najvplivnejših vodij nemških katoličanov grof Hertling. Odkar ima Nemčija ustavo, bi bil to drugi slučaj, ko bi bil imenovan katoličan za nemškega kancelarja, torej za najvišjega uradnika v Nemčiji.

Tedenske novice.

Daušnja številka »Slov. Gospodarja« je radi praznika in pomanjkanja stavcev ter črk izšla samo na 4 straneh. Upamo, da bo prihodnja številka obsegala zopet 8 strani.

Duhovniške vesti. Prestavljeni so naslednji č. gg. kaplani: Jožef Kavčič iz Šoštanja k Sv. Juriju pod Taborom, Jožef Potočnik iz Sv. Jurija pod Taborom v Šoštanju, Ivan Razbornik iz Čadrama na Kebelej, Anton Plevnik iz Zreč v Čadram; Jurij Cvetko, ki je bil zaradi bolezni na začasnem dopustu, je nameščen kot kaplan v Zrečah. Č. g. Josip Jeraj, kaplan v Žalcu, je bil dne 26. oktobra promoviran za doktorja bogoslovja.

Proslava spomina dr. Kreka. Lepo je proslavila frankolska župnija spomin nesmrtnega, nepozabnega nam in nenadomestljivega dr. Kreka. Dne 22. oktobra je bila zanj slovesna zaдушnica z Libero, h kateri so bili povabljeni ne le občinski zastopniki, posojilnični odbor, izobraževalno društvo, mladeniška in dekliska Zveza, ampak kratkoma celo fara. Ta se je odzvala vabilu v tako častnem številu, da ni bilo ljudi skoro nič kaj dosti manj kakor ob nedeljah pri službi božji. Marijini družbi fantov in deklet ste darovali za velikega pokojnika sv. obhajilo, vsa množica pa je iskreno molila, da Večni povrne nad vse ljubljenu voditelju Jugoslovanov v nebesih nešete in neprecenljive dobrote, katere je izkazal rajni dobrotnik svojemu bednemu narodu. Nabavile se bodo med nami njegove slike in za njegov spomenek se bo poslal časten dar. Spomin njegov pa ostane med nami večni. — Od Sv. Petra pod Mariborom se nam poroča: Tudi naše organizacije so se spominjale dr. J. E. Kreka. V nedeljo, dne 14. oktobra je imela v ta namen po rani sv. maši Posojilnica slovesno zborovanje. Popoldne je bilo zborovanje dekliske Marijine družbe. Preč. g. voditelj so se ga v kratkem govoru spominjali in nam razložili Krekov pomen za mladino. Molili smo zanj ter opustili vse druge točke, ki so bile na dnevnem redu zborovanja. Dne 21. oktobra popoldne po večernicah pa je zborovalo naše bralno društvo »Skala«, katero nam je vojna skoraj popolnoma razdajala. »Skali« se je pridružila tudi Zveza mladeničev. Vč. g. predsednik je govoril o raznih organizacijah, katerih oče in duša je bil dr. Krek. G. podpredsednik Ludovik Flučer pa je bodril mladeniče, naj delujejo v duhu Krekovem naprej in sicer tako, da pridno zahajajo v društvo, berejo časnike in knjige, prirejajo igre itd. Tako se bodo izobraževali in ostali zavedni Slovenci, vdani veri, domu in cesarju. Sklenilo se je po zimi prirediti Krekovo igro in naročiti njegovo sliko za bralno sobo.

† Karel Brezočnik. Od Sv. Lovrenca nad Mariborom se nam piše: Velik udarec je zadel dobro znano Hojnikovo hišo in vse šentlovenske in okoliške Slovence. Karel Brezočnik, c. kr. računski podčastnik, je dne 23. oktobra 1917 ob 6. zvečer doma pri svojem očetu mirno v Gospodu zaspal vsled nagle črevesne, želodčne in pljučne jetike, katera se ga je lotila na laški fronti v X. soški bitki. Zal mladenič, 31 let star, je bil ponos staršev in dika Slovencev. Vsestransko izobražen — imel je nižje gimnazijske razrede, kmetijsko solo na Grmu z odliko, zadržni tečaj v Ljubljani z odliko — je bil buditelj in voditelj šentlovenskih Slovencev. Za-nje si je pridobil neveljnih zaslug na narodnem, gospodarskem in izobraževalnem polju kot stražar slovenskih strank pri občinskih in drugih volitvah, kot tajnik »Kmečke hranilnice in posojilnice«, kot prireditelj in voditelj vseh tukajšnjih domoljubnih veselic, gledaliških predstav in izobraževalnih shodov. Zvezda voditeljica mu je bila staroslovensko geslo. Vse za vero, dom cesarja. Ze pred vojsko je služil zvesto cela 3 leta svojemu cesarju in postal četovodja, v vojski pa je bil od začetka, ob Soči kot c. kr. računski podčastnik. In sedaj je dal svoje mlado življenje za svojega cesarja in domovino Avstrijo! Naj mu bo slovenska zemlja, katero je tako izredno ljubil, lahka! Vrlonarodni rodbini naše odkrito sožalje!

† Slomšekov veteran umrl. V odlični Prevolnikovi hiši v Mislinji je umrl 24. oktobra stari oče Jakob v 82. letu. Rajni je bil 12 let, torej gotovo zvesti služabnik nepozabnega škofa Slomškega, ki jih tudi on ni mogel pozabiti. L. 1859. je nosil veliko odgovornost pri selitvi škofovskega sedeža v Maribor in jim tu služil do njih smrti. Potem si je poiskal dom v Šmartnem pri Slov. Gradcu, pozneje se preselil v Mislinjo. S prihranki in pletenjem rožnih vencov v prostem času svoje službe je začel, Bog pa je blagoslovil njegov trud in njegovo varčnost, da zapušča lepo premoženje svojemu skrbnemu sinu Ignacu in lepo vsoto župnijskim ubožcem. Veliko je storil tudi za prenovljenje podružnice Sv. Lenarta. Skozi dve leti so mu domači lajšali težave bolezni, 26. oktobra pa mu priskrbeli veličasten pogreb. Ob odprtem grobu so mu velč. g. župnik govornili ginljivo slovo. Sloviti pevski zbor šentiljski je zapel pred hišo žalosti: »Nad zvezdami«, ob grobnici pa: »Blagor mu.« Da, blagor mu! S pletenjem rožnih vencov je gotovo veliko pripomogel k časti Kraljice svetega rožnega venca. Upamo, da prejme tudi on v tem njenem mescu na njeno priprošnjo — venec nebeski.

Obmejni Slovenci. Iz Arveškega okraja smo prejeli: Kot invalid sem se letos vrnil na svoj dom. Brat je zrtvoval življenje v vojski, in ker so nama stariši pred vojsko umrli, sem našel hišo zaprto in prazno. Imel sem opraviti na sodnji v Arvežu, a sodnik ni hotel razumeti mojega slovenskega poročnega lista, češ da je uradni jezik tukajšnje sodnje nemški. Če tudi zares ne bi razumel slovenščine, bi se bil lahko dovolj izpoznal, ker so v dvojezičnem tisku itak samo imena in številke slovenski izpolnjene. Pa ni hotel, in tako moram zamuditi zopet čas, da ustrežem zahtevi tega ljudskega (?) uradnika in spravim nemški list, ker sicer mi notar grozi, da bi imel z uradno prestavo slovenskega lista še večje stroške. — Koliko je v našem okraju, kjer biva še na tisoče Slovencev, takih, ki se ne morejo v nemščini dogovoriti! Če pa sodnik niti takega lista ne more ali noče razumeti, potem pa si — ljudje božji — lahko mislite, kakšno pravico pač taki sodniki delijo ljudstvu, kojega jezika niso večši! Kako lepo je pokojni dr. Krek rekel: »Suženstvo je veleizdajaj; tisti so torej veleizdajalci, ki tlačijo še zdaj narode v sužnost in jim ropajo svobodo! Zato pa ostane naš klic: Proč od Gradca! Slovenci hočemo in moramo biti skupaj z ostalimi Jugoslovani. A vi, voditelji naroda, ne pozabite tudi na nas tisoče tukajšnjih obmejnih Slovencev, ki nas tlačijo nestrpna vsenemška nasilnost, kakor je nekdanja turška tlačila naše jugovzhodne brate!

Profesor dr. Pivko vjet. Profesor mariborske gimnazije nadporočnik dr. Ljudevit Pivko je prišel v italijansko vjetništvo.

Proteze za invalide. Če so proteze ali umetni udje invalida že obrabljeni, dobi vsak invalid protezo brezplačno. Treba le, da napravi kratko prošnjo in jo pošlje na naslov: C. in kr. hiša za invalide (Invalidenhaus) Dunaj, nakar dobi obvestilo kedaj mora priti na Dunaj, kjer dobi zaproseno protezo. V omenjeni hiši za invalide se vrše poskušnje glede protez vsako sredo od 5. do 6. ure zvečer.

Ne zaničujte beguncev. Prijatelj lista nam piše: Bridko se mi je pritoževala neka meni dobro poznana begunka z Goriškega o hudobnem psovnanju od strani nekaterih tukajšnjih kratkovidnih ljudi. Begunka je imela lepo kmetijo poleg Soče. Ko je izbruhnila vojna, je morala s tremi majhnimi otroci zapustiti svoj dom. Pustiti je morala živino, svinje, perutnino in živila. To so pobrali vojaki. Njen mož je bil pri vojaki in je padel v Karpatih, eden brat je tudi padel, drugi je v fronti, tretji je vjet nekje v Italiji, oče je umrl v taborišču in ena sestra zivotari v taborišču, za drugo ne ve. To zavedno slovensko družino je zadelo torej toliko gorja! Majhni otročički so izgubili očeta in dom. Imeli so doma vsega dovolj, a izgubili so na mah vse in ne po svoji krivdi.

Z bolestjo v srcu morajo iskati strehe in kruha pri drugih, a neusmiljenci jih še kolnejo, zakaj so prišli v napolje, zakaj kupujejo živila itd. In največji nevedneži si dovoljujejo opazke: »Prokleti Italijani, tam streljate na nas, tu pa bi vas morali rediti!« Tu je neumnost pomešana s hudobijo. Takemu ne moremo privoščiti drugega, kakor da bi si moral sam, prognan iz domačije in oropan vsega, iskati strehe in kruha v tujini, kakor danes gorški begunci. Potem bo razumel, kaj se pravi, nesrečnega radi njegove nesreče napadati.

Slovenski Štajerc.

Za Tiskovni dom v Mariboru so darovali: Vinogradnik J. J. izpod Boča 1 polovnjak vina. Čerč Liza, Maribor 1 krono; Volčič Mirosl., župnik v Breznu 200 kron; dr. Josip Hohnjec, profesor bogoslovja 200 kron; dr. Jerovšek Anton, ravnatelj tiskarne sv. Cirila 1000 kron. Srčna hvala! Živeli posnemovalci!

Časniki morajo zopet skrčiti svoj obseg, ker ni papirja, tako je zapovedalo trgovsko ministertvo. Tokrat primanjkuje papirja zato, ker je promet na železnicah skoraj popolnoma ustavljen. Prvokrat so se morali listi skrčiti za 25 do 30%, drugokrat za 10% in zdaj zopet 5%, tako da znaša skupno skrčenje listov 40 do 45% ali z drugimi besedami: listi se bodo morali skrčiti skoraj za polovico nekdanjega obsega. Tudi časniki bodo torej morali stediti, drugače se jim lahko zgodi, da bodo morali prenehati vsled pomanjkanja papirja.

Gospodarske novice.

Vinski davek. Vlada je državnemu zboru znova predložila predlog o vinskem davku v novi obliki. Predloga je med kmetskimi poslanci, posebno iz vinorodnih okrajev, vzbudila veliko nevoljo; odkazala se je finančnemu odseku v predpovetovanje, v katerem je nižjeavstr. kršč. socialni poslanec Miklas izbran poročevalcem, posl. Benkovič pa soporočevalcem. V vinorejskem odseku je posl. Roškarja je odsek pritril. Nato je posl. Benkovič v finančnem odseku predlagal, da se predloga odkaze vinorejskemu odseku, ki naj se izreče o vladni predlogi, predno se sklepa nadalje v finančnem odseku; tudi ta predlog je sprejet proti glasovom poslancev severnih dežel, ki nimajo interesa na tej predlogi. Gališki poslanci zahtevajo, da se ima predlog o davku na vino, žganje in pivo skupno obravnavati; s skupnim obravnavanjem bi bile vse predloge skupno sprejete, bolj gotovo pa skupno pokopane. Vsekako so slovenski poslanci na straži zoper ta napad na našega vinogradnika; v sedanji obliki predloga ne sme nikdar zakon postati. Nekateri poslanci so zato, da se sme vino obdavčiti še le v konsumu, nikdar pa že pri pridelovalcu.

Zemljiški davek. Za časa Stürgkhove dobe je vlada s § 14 naložila na zemljiški davek 80% vojne doklade in odpravila zakone o odpisu davka vsled vremenskih in drugih elementarnih nezdod, peronospore itd., ter le finančnim oblastim dala pravico, v posebno ozira vrednih slučajih dovoliti odpis davka. Finančni odsek drž. zbora je v dne 25. t. m. obravnaval to cesarsko naredbo. Poslanec dr. Benkovič je predlagal, da se razveljavi ta cesarska naredba glede zemljiškega davka; tudi drugi kmetski zastopniki so se izrekli v istem smislu. Po razpoloženju v finančnem odseku sodeč bo saj nazaj vspostavljeno stanje glede odpisa davkov, kakor je bilo pred vojno, posebno pa ugodnosti, ki so jih vinogradi uživali glede zemljiškega davka. Glasovanje se bo vršilo, ko bo končana razprava tudi glede drugih s cesarsko naredbo po § 14 na direktne davke naloženih vojnih doklad.

Svinjski monopol. Od 1. decembra 1917 naprej je na Štajerskem upeljan svinjski monopol, t. j. plemene in pitane svinje sme nakupovati in naprej prodajati samo živinska vnovčevalnica v Gradcu, oziroma njeni nakupovalci. Vsa svinjska kupčija bo torej sedaj šla skozi roke graške živinske vnovčevalnice. Nobeden nakupovalec pa ne more in ne sme nikogar siliti, da bi mu moral prodati ali oddati svinjo. Domače klanje svinj pa je prejkoslej neomejeno vsaj do konca tega leta.

Rekviriranje krompirja. V mnogih slučajih se pripeti, da se oblast ne ozira na dejansko stanje pridelovalcev krompirja. Nek kmet ima na svojem

posestvu majerja, ki ima tudi svoj delež njiv. Kmet in majer imata skupno 28 arov krompirjevega nasada, t. j. približno 1/2 orala. Na vsakega pride posamezno 14 arov. Krompirjev nadzornik pa je oba dela združil in je predpisal kmetu, da mora oddati 16 stotov krompirja. Vračunal se mu je tudi krompir, ki ga je pridelal majer na svojem delu njiv. Ker se majer seli, bo vzel krompir seboj. Kmet ga liti za seme in hrano svoje družine ne bo imel dovolj in kljub temu bi ga moral oddati 16 stotov. Ker se mu predpis ni zdel pravičen, je zahteval, da se zapisniki popravijo in se tudi majerju vračuni 14 arov. Ker se zahteva oddaja krompirja samo od posestnikov pridelovalcev, ki imajo vsajenega krompirja več kot 15 arov, ni po pravem ne kmet in ne majer dolžan kaj oddati. Komur se godi slična krivica, naj se takoj pritoži pri okrajnem krompirskem nadzorniku.

Koliko fižola nam hočejo določiti. Kakor izvedemo, namerava c. kr. namestnija v Gradcu izdati naredbo, katera bo določila 8 kg fižola na osebo in na leto. Deželni odbor je pooblastil excelenco grofa Attemsa, da izjavi pri namestniji, da je ta množina veliko premajhna zlasti za ljudi na deželi in za delavce.

Seno in slama. Kmetijska zadruga v Račah kot komisijonar deželnega urada za krmila naznanja, da se morajo tisti posestniki, ki so prodali seno in slamo, predno se je zvišala cena (pri senu od 17 K na 23 K, pri slami od 10 in 8 K na 13 in 11 K), obrniti na deželni urad za krmila v Gradcu (Eggenberg, Eggenbergerallee 26), ako hočejo dobiti razliko (pri senu 6 K, pri slami 3 K) doplačano. V ta namen se morajo vpslati omenjenemu uradu nakupni, oziroma prevzemni listi, katere so posestniki dobili pri nakupovalcu. Da se pa rešitev olajša in pospeši, naj pošljejo nakupne liste županstvu za celo občino naenkrat. Tisti pa, ki so vozili seno in slamo v vojaško skladišče v Mariboru ali na Drauhof pri Sv. Marjeti, naj pošljejo tehtne liste, ki so jih dobili od vojaštva, po županstvu na Kmetijsko zadrugo v Račah, katera bo napravila nakupne liste in zaračunala že po novih cenah. Torej nakupni listi se pošljejo v Gradec; kdor pa je še le zadnji čas vozil seno ali slamo in še nima nakupnih listov (za seno so zeleni, za slamo pa rumeni), naj pošlje pa tehtne liste Zadrugi v Račah.

Dopisi.

Maribor. V nedeljo, dne 28. oktobra je umrl tukajšnji zdravnik dr. Filip Terč, star 74 let. Bil je spreten zdravnik. Svetila mu večna luč!

Sv. Jurij ob Pesnici. Rekvizicija klavne živine je menda še vedno tako brez glave urejena, kakor lani. V naši in v sošednjih občinah namreč nakupovalci zahtevajo večkrat nujno potrebne vprežne vole, tako da ne bomo prihodnje leto mogli še toliko obdelati, kot smo z največjo silo letos. Ravno kar pa zopet izvedem, kako n. pr. v Ljutomerem okraju ljudje ponujajo živino, ki je radi hude suše ne morejo več rediti; pa se je vkljub ponujanju ne morejo znebiti! Prosimo gg. poslance, naj poizvejo, ali se ne da med nakupovalci v posameznih okrajih napraviti boljših zvez in jim naročiti, naj se rekvizicija razdeli po pameti in potrebi, ne pa po dobičkaželjnosti nekaternikov. Ali pa je Ljutomer že pod drugim cesarjem kakor mi?

Ščavnica pri Radgoni. Žalostna novica je prišla iz južnega bojišča, da je granata zadela dne 8. septembra mladega posestnika Janka Cetl v Radvenih, župnije Negova. Bil je daleč na okoli poznan kot spreten tesar in tudi odbornik občine Negova. Zapustil je žalostno ženo in 4 majhne otročiče.

Središče. Na korist našim urpečim bratom, slovenskim beguncem, katere je kruta usoda pahnila v tako žalostni, bedni položaj, priredi naše Slov. katol. izobraževalno društvo ob priliki godu presvitega cesarja v nedeljo, dne 4. novembra v šolskih prostorih lepo zgodovinsko gledališko igro: »Vestalka.« Začetek točno ob 7. uri zvečer.

Sv. Bolfenk pri Središču. Mladenič, Janez Zadravec, posestniški sin iz občine Vitan je umrl. »Slov. Gospodar« mu je bil zelo priljubljen list, zato mu naj prinese te vrste v spomin in slovo med širni svet. Svoja mlada leta je preživel doma. Bil je tih, miroljuben in bistroumen fant. V domači ljudski posojilnici je deloval kot tajnik. Iz te službe ga odpokliče vojaška oblast za železniskega delavca v Maribor. Zadnji čas je delal na Pragerskem. Bolezen ga je začela mučiti, obišče zdravnika, ta ga odslovi in zapove spet na delo. Ker ni mogel delati, prosi za dopust, ki ga tudi dobi. Ko se pripelje domu, takoj obišče zdravnika v Ormožu. Ta mu pove, da so se vnele obisti, nevarnost velika. Kljub zdravniški in domači pomoči, je bilo vse zaman. Smrt je zmagala. Umrl je previden s sv. zakramenti za umirajoče, dne 17. oktobra ob 2. uri popoldan v rojstni hiši. Pogreb je bil dne 19. oktobra. Spremljali so ga od

rojstne hiše domači č. g. župnik in č. g. kaplan od Sv. Miklavža Pevski zbor je za slovo zapel pri rojstni hiši in na pokopališču ob grobu žalostinko. Bog daj rajnemu v miru počivati in veselje nebeško uživati.

Prihova. Duhovščina konjiške dekanije se udeleži sv. maše zadušnice za umrlim poslancem in jugoslovanskim voditeljem dr. Krekom, katera bo na Prihovi dne 5. novembra ob pol 11. uri.

Listnica uredništva.

Raznim dopisnikom: Radi obširnih poročil o vojski z Italijo ter vsled skromnega prostora, ki nam je na razpolago, smo morali tokrat opustiti mnogo došlega nam gradiva iz domačih krajev in s fronte ter tudi vse inserate. Gg. dopisnike prosimo potrpljenja in kolikor mogoče kratkih poročil.

Najnovejša poročila Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 30. okt.

Italijansko bojišče.

Položaj, ki je nastal po 12. soški bitki, upliva do gorovja ob gornjem teku reke Taljamento, kjer koroška armada generalnega polkovnika barona Krobotin, premagujoč vsak odpor, nagloma pridobiva na benečanskih tleh ozemlje proti jugu in zahodu.

Bojne sile generala infanterije Alfreda Kraus so že dne 28. oktobra opoldne zasekale prvo vrzel v daleč razširjeno utrjeno taborišče pri Gemoni (severno od Vidma blizu reke Taljamento). Tukaj se je hrabri spodnještajerski strelski polk št. 26 z nenadnim napadom polastil oklopne trdnjave na gori Lanza. Odločilno prodiranje zavezniških čet generala pl. Belova je bilo kronano z zavzetjem mesta Videm.

Dalje proti jugu se valijo še posamezno po naši armadi v Primorju zasledovane armade, zmedene množice pobitega sovražnika nazaj proti spodnjemu toku narasle reke Taljamento. Prostorji za frontami zaveznikov imajo po svojih dolgih vrstah ujetnikov in vojnega plena večkrat sliko italijanskega armadnega taborišča.

Najnovejše nemško večerno poročilo.

Berolin, 30. okt.

Italijansko bojišče.

Videm so zvezne čete 14. armade zavzele. Sedež italijanskega vrhovnega armadnega poveljstva je s tem šestega dne naših uspešnih podvzetij padel v naše roke. Neprestano, ne meneč se za nobene napore, pritiskajo naše divizije proti dolini reke Taljamento. Na malokaterih prehodih vsled deževja visoko narasle reke se zajezuje umik poražene armade.

Iz Koroškega prodirajoče čete so na celi fronti stopile na benečanska tla ter neprestano prodirajo proti gornjemu toku reke Taljamento.

Armadno povelje našega cesarja.

Naš cesar je dne 29. oktobra izdal sledeče armadno povelje: V trdem boju so moje junaške čete, združene z hrabrimi zavezniškimi četami v malo dneh izvojevale sijajne uspehe.

Radostvo ganjen, izrekam vsem — vsem — za njihovo smotreno junaško zadržanje v težkih bojih svojo najtoplejšo zahvalo, izrekam vsem vodjem, vsem poveljnikom in vsem četam svoje najpopolnejše priznanje.

Cesar Karel v Gorici.

Gorica, 28. oktobra.

Cesar Karel je danes zopet dospel v osvobojeno Gorico. Sovražnik je mesto večinoma razrušil, oplenil in razpršil prebivalstvo.